

Alegerile — manifestarea unei înalte conștiințe cetățenești

Cum a votat Capitala

(Urmare din pag. 1-a)

foată noaptea. „Să fie și votul meu acolo la numărătoare — spune ea. Votăm toți ca unul, pentru Frontul Democrației Populare, ca să vadă și să înțeleagă și unii pescuitori în apă tubure de peste hotare cât simtem de uniți și că știm să fim uniți în orice împrejurare. Eu mi-am pierdut tatăl și un frate pe front. De aceea mă gândesc că nimic nu trebuie cruțat pentru ca măcar copiii noștri să fie fericiți de suferințele pe care ni le-a adus nouă războiul!”

Un ceterist în plină viteză

Chiar peste drum de secția de vot nr. 25, din raionul „Grivița Roșie”, se înalță noile blocuri din București Noi — șapte la număr — în care s-au mutat 245 familii. Alături — clădirea impunătoare a cinematografului „Înfrățirea între popoare”. Iar în stînga, — acoperit de zăpadă — noul parc în mijlocul căruia sclipesc zidurile albe ale noului teatru de vară „Nicolae Bălcescu”.

Pe la orele 11 se stîrnete mare animație în fața sediului. Alegătorii l-au înconjurat pe un om de statură potrivită, cu părul și mustațile atinse de prima înfățișare a căruntelii, un om pe pieptul căruia strălucește o mică stea de aur. E Eroul Muncii Socialiste Ștefan Lungu, mecanic de locomotivă.

Reporterul nostru a avut greu cu „prinderea” tov. Șt. Lungu, care în acest 11 martie a circulat cu viteza unui tren expres. În zori vesele plecat în cursă, depășind 107.000 km. parcurși fără reparări capitale. Nu mai luna asta, plină la ziua alegerilor, a economisit 5 tone de combustibil. De la depou, tov. Lungu a plecat direct în mijlocul alegătorilor săi din circumscripția orașenească 383, în Dămăroaia, unde e candidat. Hai după el, în Dămăroaia! Acolo reporterul lui s-a spus:

— Ehe, candidatul nostru a și fost pe aici. S-a dus acum acasă, să-și ia nevastă și făcății ca să voteze cu toții. În sfîrșit, la secția de votare 25, tovarășul Ștefan Lungu a apărut cu soția și cei doi fiți, toți alegători. Într-o clipă, tov. Lungu a răspuns scurt:

— Candidații F.D.P. nu promit marea cu sarea. Dar cînd promit ceva, apoi asta nu-i promisiune — e angajament. Angajament socialist. Și nu numai al meu, ci și al cetățenilor care mă votează.

— În curtea secției de votare nr. 34, pămîntul a prins să se dezghețe sub focul unei simfonii: orchestra amatoare a unei cooperative din cartier, cîntă de zor, iar alegătorii — băieți, fete, ba chiar și bătrîni cu voce tinerescă în vine — sînt prinsi de virjele jocului.

Trage-i nene, măi cu joc,
C-am venit cu toți la vot!

Trage-i, moșule, de zor
Că-i votăm pe muncitori!

Și, într-adevăr, candidații din circumscripțiile electorale care în de-a-cestă secție sînt mai toți muncitori frunțași. În sufletul acestor oameni trăiește viața amintirea luptelor din trecut ale partidului, amintirea grevei din 1933 — și la fiecare sărbătoare a poporului condus de partid, gîndul îi poartă spre luptă și victorioasă.

Amintiri interesante are un candidat puțin obișnuit, pensionarul Alexandru Năstăsescu, în vîrstă de 73 de ani, care stă din 1910 pe strada Petre Gheorghe. El cîntă și-l prelușește toți oamenii din curte.

În ziua virsă, e un om în putere, și a depus o activitate neobișnuită ca delegat al mai multor străzi: de pildă, prin străduințele lui, vreo 19 locuri virane s-au dat spre cultivare. Alături de el stă un alt candidat al F.D.P., tînăr, croitorul Lupu Virgil. Alături de deputatul muncitor, ei vor să-și facă datoria, cunoscînd amănunțit cetățenii din cartier și știînd să-i atragă la munca pentru binele obștei. La secția de votare nr. 23 din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej” au votat pînă a acum — este ora 10 — aproape 500 de oameni.

Doi alegători greu de deosebit

În toate secțiile, participarea la vot a populației a fost masivă din primele ore. După cum s-a anunțat la radio, majoritatea alegătorilor votaseră înainte de prînz. De pildă, după o oră de la începerea votării, la secția nr. 34 din raionul „23 August” votaseră peste 200 de cetățeni. Oamenii discută despre blocurile noi, construite chiar pe strada pe care se află secția de vot, despre frumosul parc „23 August”, despre stadion, despre creșea de la F.R.B., despre multe alte înfăptuiri din ultimii ani. Dar se discută și despre strada Coacăzilor, pe care cetățenii vor s-o vadă mai repede canalizată, despre magazinele a căror deschidere o așteaptă noii locatari din blocurile muncitorești.

Greu de deosebit între ei au fost doi tineri, lăcătuși la Atelierele centrale I. T. B. Amîndoi se află acum în localul școlii noi din cartierul Andreană, la secția nr. 56, amîndoi votau pentru prima dată, amîndoi au dat într-un schimb cu 40% mai multe piețe pentru vagoane. Următorii amîndoi, s-au distins deopotrivă în munca pentru crearea primului troleibuss românesc și în activitatea echipei artistice și, în sfîrșit, acești doi votanți au aceeași înfățișare: sînt frați geemeni — Ilie și Nicolae Stere.

— E primul nostru vot — spune Nicolae — acum simtem cetățeni „în-tregi”.

— Ne luăm angajamentul — adaugă Ilie — să semănăm, mai departe, nu numai la înfățișare, dar și în privința producției, să fim adică amîndoi frunțași în munca pentru cîminal.

Textilist venite din schimb

...La secția de vot nr. 53, de pe Calea Dușești, la intrarea împodibită cu drapelul și ghirlandele de brad, locurile pentru prima serie de votanți

au fost vîr „dispuțate” de circa 60 de alegători.

Printre cei dinți care au primit buletinele de alegător au fost filatoarele Dumitru Zamfir și Elena Popescu, de la țesătoria „7 Noiembrie”. Ele au venit la vot direct din schimbul de noapte, unde au dat — în cînslea alegerilor — cîte 35 procente peste normă. Dumitru Zamfir locuiește aici, în cartier, pe Valea Coastei — o ramificație a străzii Laboratorului. Ne-a povestit că „Valea” era pe vremuri o uliță părăginită, uitată de edili. Primăvara o năpădeau apele. Casele se prefăceau în adevărate insule. Unele s-au prăbușit... În ultimii ani, sfatul popular a făcut lucrări de îndiguirie. Strada a fost pavată și electricificată în întregime, s-a făcut cîșmele, iar în prezent sînt în curs lucrări de canalizare.

— Am votat pe candidații F.D.P. — ne spunea ea — pentru că i-am văzut la treabă. Candidatul circăi noastre, circa raională 97, e un tovarăș tipograf — Andrei Constantin. Din-sul a fost președintele comitetului nostru de stradă. Cu sprijinul lui s-a făcut tot ce s-a făcut...

Muncitoarea Cristina Vlad, răsucitoare frunțasă la fabrica „Elena Pavel”, care a venit la vot cu familia, lucrează de 40 de ani la fabrică. Dar în ultimii ani fabrica este altă, modernă, s-au deschis 61 unități de desfacere. Un spital, un club-cinematograf, un spital gratuit un tratament de două luni. Tot timpul asta și-a primit leafa în întregime. Acum, e în concediu. În urmă cu 20 de ani — ne povestește ea — cînd s-a îmbolnăvit, a fost dat afară din fabrică.

— Ieri — ne spune ea — au venit agitatorii la mine acasă. M-au văzut că-abia sculată după boală. „Măi, cum — mi-au zis — o să-ți trimitem nouă minimează o mașină, ca să-ți a-ducă una să votezi!” Eu însă nu m-am învoit: Că-mă mai în puterile, le-am răspuns, vin eu singură la o sărbătoare ca asta. Mașina de care ziceți, s-o trimiteți cu pietriș și nisip, ca să ne faceți stradă cumsecade... Pînă la orele 14, la secția 53 din raionul „Tudor Vladimirescu”, au votat aproape 90% dintre alegători.

Își spun cuvîntul știința și artele

Printre cetățenii care au votat la secția nr. 15, din raionul Stalin, au fost și acad. prof. dr. Ștefan Nicolae, împreună cu soția și cei doi copii — „Copiii votează pentru prima dată” — ne-a spus acad. Nicolae. „Monica este studentă în anul III la Medicină și Claudiu — în anul IV, la Facultatea de chimie. Alegerile mi-pun în fața un binevenit tabou al realizării reșete ale puterii publice. Sînt încă sub impresia unor călătorii pe care le-am întreprins de curînd și mă gîndesc că aceste realizări se adaugă celor pe care le-am văzut în Uniunea Sovietică și China. Votul nostru, al fiecăruia, contribuie la întărirea uriașei zone a păcii, acea zonă în care tehnica, știința, arta merg cu pași tot mai repezi spre progres, în folosul păcii popoarelor”.

Acad. prof. Iorgu Iordan a votat la secția nr. 25, din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej”. Ne-a vorbit cu căldură despre măsurile recente ale guvernului pentru îmbunătățirea salariilor cadrelor din învățămîntul elementar și mediu, cei care pregătesc pe viitorii studenți ai instituțiilor de învățămînt superior.

La secția 9-a de votare, din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej”, l-am întîlnit pe artistul emerit Toma Dimitriu. În pie-sa „Arcul de triumf” — ne-a spus el — interpretează rolul colonelului Cioclae, un tip de zbir care asuprea oamenii simpli. Votez cu satisfacție că azi țara are în fruntea ei oameni ai poporului.

Vin comentată a fost apariția — la secția 1-a „Tudor Vladimirescu” — a ar-tistului popular Costache Antoniu. Unii și-au amintit că actorul este ex-celentul interpret al „cetățeanului turmentat” — unu din personajele prin care Caragiale satiriza jara alegerilor sub vechiul regim.

La secția 13-a din raionul „Lenin” au votat artiștii poporului Lucia Sturza-Bulandra, sculptorul Constantin Baraschi. În primele ore ale dimineții, președintele acestei secții de votare a fost chemat la telefon de un cetățean, pentru o comunicare importantă. Era pictorul Iosif Iser, artist al poporului, care, — reținut în casă suferind — a cerut să i se trimită urna la domiciliu. „Tîn să-mi spun și eu cuvîntul — ne-a declarat maestrul Iser. Tîn să votez pentru a-mi exprima asentimentul la tot ce e-a făcut pozitiv în țara noastră, și la tot ceea ce se va face în anii ce vin.”

Reporterii noștri au mers la maternitatea „Polizu”, în lumea noilor născuți, acolo unde votau, în numele vieții și păcii, proaspete mame. Insași maternitatea „Polizu” e o „nou născută”: cea mai mare parte a clădirii a fost construită în anul democrației populare. Viteza Proce-na, rețentă tehnică la „Semă-nătoarea”, soție de lăcătuș, a născut la 10 dimineața și, deși mai era destul timp pînă la încheierea votării, a tînuț să voteze — a doua oară în viață — numai un sfert de oră mai apoi. Era la prima naștere. Născuse o fetiță, o va boteza Livia; visează ca fata ei, fată de muncitor, să ajungă medic. În-tre zidurile maternității cite astfel de nădejdi nu se rostesc azi, cu o fermă încredere în viitor!

Populația Bucureștilor, laolaltă cu întregul popor, și-a exprimat hotărîrea fierbinte de a se avînta mai departe pe calea democrației populare, spre so-cialism. O țară cu o industrie puternică și o bogată agricultură, o țară a cîminalor victorioase și a bune-i stări, o țară a culturii înfloritoare, o țară care de acum este reazim al poporului păcii în familia frățească a țoarelor libere — iată ce doreș și ce înfăptuiesc oamenii muncii, cetățenii republicii noastre, iată pentru ce au votat ei cu atîtă înfăptuire la 11 martie.

În toate colțurile țării, într-o atmosferă sărbătorească, oamenii muncii de la orașe și sate și-au exercitat dreptul de vot. În clisou: Membrii echipei artistice a G.A.S. Popești-Leordeni laolaltă cu țărani muncitori au incins • hora în fața secției de votare.

În cetatea metalului

• Direct din schimbul de noapte. • Votează vechii frunțași... și cei viitori.

HUNEDOARA (coresp. „Scintei”). În marginea Hunedoarei se înalță noul oraș muncitoresc — construit în anii puterii populare. Locatarii blocu-rilor noi, confortabile, sînt muncitori ai marelui combinat siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” — puternică bază a industriei noastre grele în plină dez-voltare.

De la alegerile din anul 1953 și pînă astăzi, la Hunedoara s-au construit locuințe muncitorești pe o suprafață de 63.789 m.p., a fost amenajată o piață modernă, s-au deschis 61 unități de desfacere. Un spital, un club-cinematograf, un club de construcții se ridică acum pe locul unde altădată era un cîmp nă-pădit de bălării. Sînt realizări la care sfatul popular, cu sprijinul populației, a adus o contribuție activă.

Înca din primele ore ale dimineții, locuitorii noului oraș s-au prezentat masiv la vot. La secția de votare nr. 2 — instalată în localul școlii elemen-tare nr. 1, construit recent — primul care a votat a fost prim-topitorul Traian Birlea, oțelar vestit pentru succesele obținute de echipa pe care o conduce.

Tot în orașul muncitoresc, la școa-lă profesională siderurgică, construită în anul din urmă — a funcționat sec-ția 1-a de votare. Aici s-au întîlnit două generații de siderurgisti. Din schimbul de noapte au venit să vo-teze cunoscuții oțelari Petru Forțu, Valer Lăbuneș și alții. Ei au adus ves-tea că în schimbul de noapte oțelarii nu dat cu 2,5% mai mult oțel peste plan înainte de a se prezenta la vot, echipa prim-topitorului oțelar Petru Forțu a elaborat, în schimbul de noapte, o șarjă rapidă în numai 6 ore și 40 minute. Alături de acești oțelari — căliți în lupta pentru mai mult metal — au votat pentru prima oară numeroși tineri — viitorii oțelari, elevi ai școlii profesionale de siderur-gie.

La o altă secție de votare, în Boj — o suburbie a Hunedoarei — Gheor-ghe Simeria, oțelar care în 1951 a elaborat primele șarje rapide în țara noastră, și-a dat și el votul candida-ților F.D.P. Cu toate că acum, după 25 de ani de muncă, oțelarii Simeria, elevi ai școlii profesionale de siderur-gie, și-au pășionat problemele oțelului, bu-

nul mers al producției. La secția de votare a stat de vorbă cu oțelarii pe care i-a crescut și pe care i-a în-vățat meseria. Au vorbit despre felul cum pot fi folosite mai bine cuploa-rele, despre noii frunțași ai uzinei, despre felul cum oțelarii îndeplinesc sarcinile trasate de Congresul partidu-lui, care a subliniat necesitatea unui puternic avînt al siderurgiei.

La una din secțiile de votare a vo-tat și muncitoarea Iuliana Gusi. La alegerile din anul 1953 ea nu știa carte, trebuind să fie condusă la vot de către tovarășii ei de muncă. Acum, ea a îndrăgîț cartea, a devenit bobina-toare și este frunțasă în producție.

Pînă noaptea țîrțu, după ieșirea din schimb, siderurgistii Hunedoarei a-păsît pragurile secțiilor de votare. Odată cu votul dat candidaților F.D.P., viitorii gospodari de nădejde ai treburilor obștei, ei și-au exprimat hotărîrea de a da patriei mai multă lîntă, oțel și laminat, de a contribui la avîntul continuu al indus-triei grele — temelia fâuririi unei vieți îndeplinate pentru întregul popor.

Din primele zile — la treabă

• Gospodari ai comunei și ai ogoarelor. • Azi vă votăm, miine vă vom sprijini cu fapta.

CRAIOVA (de la trimisul nostru). — Gea mai nouă, mai frumoasă și mai încăpătoare clădire din Almaju, raionul Craiova! Constructorii ei și în același timp cei care o folosesc pentru lumina-re minții și pentru bucuria inimii sînt țărani muncitori din Almaju. În 1953, la îndemnul sfatului popular co-munal, adunarea obștei satului a ho-tărît ca fiecare să contribuie cu bani și muncă pentru construirea unui cămin cultural — și la 7 Noiembrie 1955, tot la o fostă ga.

Dimineața, 11 martie, în această nouă clădire a fost locul unde țărani muncitori au votat pentru alegerea noilor gospodari ai comunei — deputații în sfaturile populare, frunțași ai luptei pentru înfăptuirea noi și însemnate.

Cu voioșia și încrederea că ceea ce fac este un lucru de cea mai mare în-semnătate, țărani muncitori intră grup-puri, grupuri în sala de votare, pri-mesc buletinele și votează. Cunosce bine pe candidații lor. Pe Marica Constantin, care a fost deputat și pînă acum,

l-au propus din nou. A fost exemplul în munca de gospodărire a comunei și a îndemnat și pe alții la lucru. La cons-tituirea căminului cultural, de pildă, a cărat pietriș și nisip cu carul lui și l-a făcut și alte munci voluntare.

Niță M. Nicolae, Popa I. Nicolae, Dorobanțu Constantin, Vlăduț Ecateri-na și alți candidați au dovedit de multe ori pricepere și sîrguință în gos-podărirea satului lor. La vot vin rînd pe rînd frunțași ai recoltelor bogate ca Zisu Matei, Crislea I. Hamza, Ion Pană, Marin Radu și mulți alții.

Înainte de alegeri au avut loc multe întîlniri ale candidaților cu alegătorii. Alegătorii au vorbit despre lucrurile bune făcute de fostul sfat popular, dar mai ales au criticat lipsurile și greșe-liile. Ei au cerut candidaților ca din primele zile după ce vor fi aleși să pormearcă la treabă pentru construirea unui nou local de școală, pentru repa-ratul drumurilor, formarea unei noi în-tovărășiri.

— Noi v-am votat, — mine vă vom sprijini cu fapta — au spus alegă-torii din circumscripția nr. 8 cînd s-au

întîlnit cu candidatul lor, tov. Călin Constantin.

Pe tov. Călin Constantin l-am găsit stînd de vorbă cu alți cîțiva candidați și alegători. În acele clipe, în curtea căminului cultural, înheret și chiar alegătorii vîrstnici trimînău pămîntul, învîrînd niște sirbe oltenesci. Ne-aș putea spune că tov. Călin Constantin, Marica Constantin, Popa Nicolae și alți candidați nu erau și ei voioși. Dar ca unii cărora țărani muncitori le în-credințau marea răspundere de a fi deputați în sfatul popular, erau preocupăți de ceea ce vor face începînd de a doua zi după alegeri.

Și vor avea multe de făcut. Cu ajuto-riul sfatului popular al raionului și al regiunii, noii deputați ai sfatului din Almaju, vor trebui să pună rîndu-ială în treburile care stau puse, să fo-losească toate posibilitățile pentru a face comuna lor tot mai înfloritoare. Trebuie întemeiată întovărășirea pen-tru care sînt cereri, întărite celelalte două, trebuie dusă munca tot mai de-parte.

Printre cărturarii ieșeni

• Profesorii și studenții lor. • Angajamentul slujitorilor școlii.

IASI (coresp. „Scintei”). — Din deal de la Copou și pînă-n vale la Nicolina, miile de alegători din bătrîna cetate a lasului se îndreptau, încă din primele ore ale dimineții, spre secțiile de vo-tare.

La secția de votare nr. 38, din localul Universității „Alexandru Ioan Cuza”, printre primii la vot a fost stu-dentul frunțasă la învățătură Eugenia Popirda, de la Facultatea de științe juridice. Ea este fiica unor țărani muncitori din comuna Dragomirești, raio-nul Piatra Neamț. Împreună cu ea au venit să voteze, pentru prima dată în viață, studentele Doina Holga de la Facultatea de istorie-filologie, Elena Cristea de la Facultatea de chimie și altele.

Studenții ieșeni sînt din plin grija partidului și guvernului față de tîne-tul studios. Pentru ei, cei peste 7500 de studenți de azi ai lasului, s-a cons-truit de curînd minunatul Institut ag-ronomic, cu zeci de laboratoare, s-au măriit localul Politehnic și al Institu-tului de medicină, s-a dat în folosin-

ță, de curînd, un nou cămin modern și se construiesc în momentul de față alte 5 blocuri pentru cămine, cu o ca-pacitate de peste 1500 de locuri.

În circumscripțiile în care locuiesc, printre primii la secțiile de vot au fost și mulți profesori, cercetători științifi-ci, oameni de cultură. La secția de votare nr. 27, din cartierul Copou, s-au prezentat în fața urnelor acad. prof. Alexandru Müller, profesor univ. C. Sandu Ville de la Institutul agrono-mic, inginerul Ion Gologan, directorul I.C.A.R.-Ieși, profesorul Gheorghe Alexa de la Institutul Politehnic.

Oamenii de știință ieșeni aduc un a-port tot mai puternic la dezvoltarea cercetărilor științifice legate de cerin-țele practice. Colectivul de cercetători de la I.C.A.R.-Ieși lucrează la obțin-erea de noi soiuri de grîu cu o pro-ducție ridicată la hectar, precum și de soiuri noi de legume, de orz și ovăz de toamnă, care să reziste la gerurile mari din Moldova. Cercetătorii științifici li-se creează condiții tot mai bune de

muncă. Fizicienii și-au început activi-tatea în noul local al Institutului de cer-cetări fizice, iar în curînd vor începe să lucreze și chimiștii în localul In-stitutului de cercetări chimice al Fi-lialei Academiei R.P.R., care e aproape terminat.

La una din secțiile de votare am ascultat o convorbire între învățătorul Emil Amarîței, de la Școala elemen-tară nr. 23, și alți învățători și pro-fesori de la diferite școli. Ei comentau comunicatul cu privire la îmbunătă-țirea salariilor, a condițiilor de locu-iri și de aprovizionare a cadrelor didac-tice.

Vă aduceți aminte — spunea în-vățătorul Amarîței — că în anul șco-lar 1930—1931 am stat 6 luni fără sa-lariu, iar în 1938—39, în loc de lea-fă, multe luni am primit tot felul de bo-nuri cu care nu știam ce să facem? Recentul comunicat vorbește de sine. Cum să răspundem la asemenea grijă a partidului și guvernului nostru pentru slujitorii școlii? Într-un singur fel: îmbunătățind munca noas-tră de educare a generației noi.

Mai multe naționalități — o singură voință

• Pentru înflorirea patriei comune. • Dubla sărbătoare din Ideciu de Jos.

TG. MURES (corespondenții „Scin-tei”). — Ora 6 dimineața. În Tg. Mureș, orașul de reședință al Regiunii Autonome Maghiare, a început voia-re. La secția de votare nr. 2, primii care își depun voturile în urnă sînt bă-trînul lăcătuș mecanic Brancic Károly, de la fabrica de zahăr „Bernat An-drei”, și fiul său Lajos, frezor frunțaș la fabrica de card, „Encel Mauriciu”. În cînslea alegerilor, acesta din urmă și-a depășit norma cu 186%. Iată-l a-cum frunțasă și la vot. Tînăra sa soție votează pentru prima dată.

Odată cu familia Brancic au intrat în secția de votare patru femei. Lo-cuiesc pe aceeași stradă, în aceeași clădire. Keresztes Gizella e moașă la spitalul unificat; Orban Rozalia e stu-dentă la Facultății de medicină; Haidu Irbolya e funcționară iar mama ei, Haj-du Gizella, e gospodină. Întrebate de ce s-au grăbit să fie primele la vo-tare, Keresztes răspunde cu un vechi proverb maghiar:

— Ki korán kel, aranyat lel. (Cel ce se scoală de dimineață, aur găsește). La secția de votare nr. 29, în localul grăii, votează călătorii. Pe usă intră doi conducători de tren în uniformă, cu gențile la sold și felinarele aprinse în mîini. Sînt Nicu Ioan și Nicu Vlora, soț și soție, amîndoi conducători de tren. Locuiesc în satul Cristești, din apropierea orașului. Pleacă la drum cu acceleratul de București, la ora 6.53, și primul lor gînd, așunși în Tg. Mureș, a fost să voteze.

Printre primii care s-au prezentat în fața urnelor a fost și scriitorul de limbă maghiară Pap Ferenc. Acum cîteva zile s-a întors din concediu de creație cu un roman aproape terminat.

Mulți dintre cetățenii care pășesc în fața urnelor au sprijinit cu hăr-țelii”. — Ora 6 dimineața. În Tg. Mureș, orașul de reședință al Regiunii Autonome Maghiare, a început voia-re. La secția de votare nr. 2, primii care își depun voturile în urnă sînt bă-trînul lăcătuș mecanic Brancic Károly, de la fabrica de zahăr „Bernat An-drei”, și fiul său Lajos, frezor frunțaș la fabrica de card, „Encel Mauriciu”. În cînslea alegerilor, acesta din urmă și-a depășit norma cu 186%. Iată-l a-cum frunțasă și la vot. Tînăra sa soție votează pentru prima dată.

Odată cu familia Brancic au intrat în secția de votare patru femei. Lo-cuiesc pe aceeași stradă, în aceeași clădire. Keresztes Gizella e moașă la spitalul unificat; Orban Rozalia e stu-dentă la Facultății de medicină; Haidu Irbolya e funcționară iar mama ei, Haj-du Gizella, e gospodină. Întrebate de ce s-au grăbit să fie primele la vo-tare, Keresztes răspunde cu un vechi proverb maghiar:

— Ki korán kel, aranyat lel. (Cel ce se scoală de dimineață, aur găsește). La secția de votare nr. 29, în localul grăii, votează călătorii. Pe usă intră doi conducători de tren în uniformă, cu gențile la sold și felinarele aprinse în mîini. Sînt Nicu Ioan și Nicu Vlora, soț și soție, amîndoi conducători de tren. Locuiesc în satul Cristești, din apropierea orașului. Pleacă la drum cu acceleratul de București, la ora 6.53, și primul lor gînd, așunși în Tg. Mureș, a fost să voteze.

Printre primii care s-au prezentat în fața urnelor a fost și scriitorul de limbă maghiară Pap Ferenc. Acum cîteva zile s-a întors din concediu de creație cu un roman aproape terminat.

Mulți dintre cetățenii care pășesc în fața urnelor au sprijinit cu hăr-țelii”. — Ora 6 dimineața. În Tg. Mureș, orașul de reședință al Regiunii Autonome Maghiare, a început voia-re. La secția de votare nr. 2, primii care își depun voturile în urnă sînt bă-trînul lăcătuș mecanic Brancic Károly, de la fabrica de zahăr „Bernat An-drei”, și fiul său Lajos, frezor frunțaș la fabrica de card, „Encel Mauriciu”. În cînslea alegerilor, acesta din urmă și-a depășit norma cu 186%. Iată-l a-cum frunțasă și la vot. Tînăra sa soție votează pentru prima dată.

Odată cu familia Brancic au intrat în secția de votare patru femei. Lo-cuiesc pe aceeași stradă, în aceeași clădire. Keresztes Gizella e moașă la spitalul unificat; Orban Rozalia e stu-dentă la Facultății de medicină; Haidu Irbolya e funcționară iar mama ei, Haj-du Gizella, e gospodină. Întrebate de ce s-au grăbit să fie primele la vo-tare, Keresztes răspunde cu un vechi proverb maghiar:

— Ki korán kel, aranyat lel. (Cel ce se scoală de dimineață, aur găsește). La secția de votare nr. 29, în localul grăii, votează călătorii. Pe usă intră doi conducători de tren în uniformă, cu gențile la sold și felinarele aprinse în mîini. Sînt Nicu Ioan și Nicu Vlora, soț și soție, amîndoi conducători de tren. Locuiesc în satul Cristești, din apropierea orașului. Pleacă la drum cu acceleratul de București, la ora 6.53, și primul lor gînd, așunși în Tg. Mureș, a fost să voteze.

Printre primii care s-au prezentat în fața urnelor a fost și scriitorul de limbă maghiară Pap Ferenc. Acum cîteva zile s-a întors din concediu de creație cu un roman aproape terminat.

Mulți dintre cetățenii care pășesc în fața urnelor au sprijinit cu hăr-țelii”. — Ora 6 dimineața. În Tg. Mureș, orașul de reședință al Regiunii Autonome Maghiare, a început voia-re. La secția de votare nr. 2, primii care își depun voturile în urnă sînt bă-trînul lăcătuș mecanic Brancic Károly, de la fabrica de zahăr „Bernat An-drei”, și fiul său Lajos, frezor frunțaș la fabrica de card, „Encel Mauriciu”. În cînslea alegerilor, acesta din urmă și-a depășit norma cu 186%. Iată-l a-cum frunțasă și la vot. Tînăra sa soție votează pentru prima dată.

Odată cu familia Brancic au intrat în secția de votare patru femei. Lo-cuiesc pe aceeași stradă, în aceeași clădire. Keresztes Gizella e moașă la spitalul unificat; Orban Rozalia e stu-dentă la Facultății de medicină; Haidu Irbolya e funcționară iar mama ei, Haj-du Gizella, e gospodină. Întrebate de ce s-au grăbit să fie primele la vo-tare, Keresztes răspunde cu un vechi proverb maghiar:

— Ki korán kel, aranyat lel. (Cel ce se scoală de dimineață, aur găsește). La secția de votare nr. 29, în localul grăii, votează călătorii. Pe usă intră doi conducători de tren în uniformă, cu gențile la sold și felinarele aprinse în mîini. Sînt Nicu Ioan și Nicu Vlora, soț și soție, amîndoi conducători de tren. Locuiesc în satul Cristești, din apropierea orașului. Pleacă la drum cu acceleratul de București, la ora 6.53, și primul lor gînd, așunși în Tg. Mureș, a fost să voteze.

Printre primii care s-au prezentat în fața urnelor a fost și scriitorul de limbă maghiară Pap Ferenc. Acum cîteva zile s-a întors din concediu de creație cu un roman aproape terminat.

Mulți dintre cetățenii care

Mai aproape de problemele concrete ale economiei noastre!

Pe măsură ce crește și devin mai complexe sarcinile construcției economice, cresc și cerințele ce se pun cadrelor sindicale în ceea ce privește calificarea lor, competența lor în abordarea problemelor economiei concrete. În prezent, numai activist sindical își preține nu numai orientarea generală și însușirea în muncă, ci și o cunoaștere temeinică a problemelor producției, a căilor și mijloacelor prin care bogatele resurse materiale și de muncă ale economiei pot fi folosite în modul cel mai rațional și puse în slujba îndeplinirii sarcinilor celui de-al doilea cincinal.

Cu privire la unele lecții predate la Școala superioară de cadre „I. C. Frimu” a C. C. S.

sește decât un singur exemplu concret din industria noastră, și încă unul care este îndepărtat de tema centrală a lecției. Autorul ei se ferește parcă să abordeze probleme cu adevărat arzătoare, care interesează în mod deosebit pe activiștii sindicali. În loc să prezinte lecțiile sale consacrate cinci pagini lecții economice a reparării după muncă și problemelor salarizării. În aceste cinci pagini autorul nu găsește nici un cuvânt pentru astfel de probleme cum ar fi justa normare a muncii, extinderea normelor cu motive tehnice, respectarea strictă a corelației stabilite prin plan între creșterea productivității muncii și cea a salariului etc. Cum îi va ajuta în muncă pe studenții școlii „I. C. Frimu” o lecție, care ignorăază asemenea probleme ale industriei noastre?

Lipsa legăturii între teorie și practică caracterizează și lecția despre mijloacele circulante ale întreprinderii. Autorul, luând în mod just atitudine în fața fenomenului negativ al formării stocurilor supra-normative, nu arată — cu referire la situația concretă din întreprinderile noastre — cauzele formării acestor stocuri și mijloacele pentru lichidarea lor. A condamnarea stocurilor supra-normative fără a face un pas mai departe — arătând cum trebuie luptat împotriva acestui fenomen economic nesădit, contrar intereselor statului — înseamnă a face lucrurile pe jumătate.

Citind lecția intitulată „Renta funciară” nu poți să-ți dai seama dacă a fost scrisă acum sau cu 20-30 de ani în urmă. În lecție nu se face nici un fel de referire la situația actuală a agriculturii în țările capitaliste și este ignorată problema rentei în economia noastră — economie de trecere de la capitalism la socialism. Cum se pune problema rentei absolute în sectorul capitalist al agriculturii, cum se pune problema rentei diferențiale? Așupra acestor probleme lecția păstrează o tăcere desăvârșită.

Unele lecții predate la Școala superioară de cadre „I. C. Frimu” conțin serioase confuzii care pot duce la concluzii și acțiuni practice greșite. De pildă, în lecția intitulată „Rolul istoric al imperialismului” este greșit prezentată problema progresului tehnic în stadiul imperialismului și capitalismului. Pornind de la cunoscuta teză a lui Lenin că în măsura în care se stabilește, fie și numai temporar, prețuri de monopol, în aceeași măsură sînt restrinse pînă la un anumit grad stimulentele progresului tehnic, autorul ajunge la concluzia greșită că în prezent în țările capitaliste nu mai are loc progresul tehnic. Lenin a arătat însă — și viața realitatea vie confirmă această teză — că parazitismul propriu capitalismului monopolist nu exclude posibilitatea creșterii rapide a unor sau altora din ramurile industriale. Sub influența cursei înarmărilor, a concurenței și a goanei capitaliștilor după profituri maxime tehnica a mers înainte și în ultima vreme într-o serie de ramuri. Desigur, aceasta accentuează dezvoltarea inegală și agravează contradicțiile capitalismului. Această precizare este foarte importantă.

pentru activiștii sindicali ca ei să înarmeze pe oamenii muncii din industrie cu înțelegerea limpede a realității capitaliste contemporane și a sarcinilor practice puse de cerințele progresului tehnic.

În lecția despre fondurile fixe și fondurile circulante este neclar prezentată problema uzurii morale a mașinilor în socialism. Autorul arată că „fondurile fixe au jumele la limita de uzură trebuie înlocuite cu noi fonduri fixe”. Când trebuie înlocuite fondurile fixe: la limita de uzură fizică sau la limita de uzură morală? (Mașinile se uzură fizic sau material prin întrebuințarea lor în producție, iar esența uzurii morale constă în aceea că după trecerea unui timp oarecare, indiferent dacă mașina a funcționat sau nu în producție, ea încetează să fie socotită ca învechită, deoarece apar mașini noi, mai performante, mai productive). La această întrebare, autorul nu dă nici un răspuns, lăsînd nelămurită problema dacă în socialism există sau nu categoria uzurii morale și ce însemnătate practică are răspunsul, într-un sens sau altul, la această întrebare. Este inadmisibil ca o lecție ținută în decembrie 1955 să treacă cu ușurință peste o asemenea problemă. Sarcina propagandei noastre este să explice că negarea uzurii morale a tehnicii în socialism aduce un prost serviciu cauzei progresului tehnic și a creșterii productivității muncii și nu face decât să justifice rutina și conservatorismul în tehnică.

Din citirea lecțiilor predate la cele două cursuri de care ne ocupăm se poate observa străduința autorilor de a marca profilul sindical al școlii în majoritatea lecțiilor se fac referiri la sarcinile organelor sindicale în problemele dezbătute. Este însă de observat că recomandările și indicațiile ce se dau organelor sindicale păstrează un caracter destul de abstract și general, în așa fel că ele pot fi în egală măsură valabile și pentru organizațiile de partid, U.T.M. și pentru conducerea administrativă. Nu este suficient să spunem că organele sindicale trebuie să se preocupe de problema disciplinei muncii, de problemele salarizării sau ale scaderii prețului de cost. Lucrul cel mai important este să se arate, pe baza experienței pozitive obținute deja în rezolvarea problemelor ce au de făcut și prin ce metode își pot realiza organele sindicale sarcina dată, să se analizeze lipsurile caracteristice ale muncii sindicale în domeniul respectiv. Acest lucru însă nu se face.

Deficiențele arătate în ceea ce privește calitatea unor lecții predate la Școala superioară de cadre „I. C. Frimu” indică slăbiciuni în pregătirea unor cadre de propagandă și a cadrelor respective. Este necesar ca direcția școlii să-și mărească exigența față de puritatea ideologică și calitatea lecțiilor predate, să îndrume și să orienteze pe propagandiștii în studierea stărilor de lucruri de pe teren și a problemelor concrete pe care le pune viața.

Pregătirea unor cadre sindicale calificate, cu o orientare justă în toate problemele construcției economice și sindicale, este o problemă de cea mai mare însemnătate. Ridicarea calității lecțiilor predate la Școala de cadre „I. C. Frimu” poate să aducă o contribuție de preț la realizarea acestui țel.

H. STERIAN

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA
a apărut în broșură:
— Rezoluția Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S.
32 pag. 45 bani

Gospodăria de stat Apoldu de Sus a primit Steagul roșu de producție

DEVA (red. ziarului „Drumul socializmului”). Gospodăria de stat Apoldu de Sus, raionul Sebes, i s-a înmănat la 10 martie Steagul roșu de producție ca gospodărie fruntașă pe țară în producția viticolă. Din partea C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli, tov. Ilie Gheorghe a înmănat drapelul și a felicitat călduros pe muncitorii, brigadierii, tehnicienii și inginerii acestei unități, urîndu-le pe viitor noi succese.

Tov. Cherst Maria și tov. Vorosbăt Ioan au primit diploma de onoare de „cel mai bun maistru viticol pe țară”.

Pentru a obține noi succese în viitor, colectivul de muncă din G.A.S.-Apoldu de Sus și-a luat angajamentul să pună în valoare terenuri neproductive, să înființeze o penință viticolă pentru completarea gurilor, să depășească planul de producție în sectorul viticol cu 5% și să reducă prețul de cost cu 1%.

INFORMAȚII

La invitația A.R.L.U.S.-ului și revistei „Uzica”, artistul plastic sovietic V. N. Goreaiev, pictor caricaturist, membru în Colegiul de redacție al revistei „Krokodil”, a fost zilele acestea oaspete al țării noastre. În timpul vizitei sale, V. N. Goreaiev s-a întâlnit cu artiștii plastici români și redactorii revistei „Uzica”, a vizitat Muzeul de Artă al R.P.R., Casa Prietenilor Romîno-Sovietice, Consiliul General A.R.L.U.S.

Duminică, V. N. Goreaiev a părăsit țara noastră.

La invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, duminică dimineața au sosit în Capitală Nada Putar și Drago Bernardici, prim-solisti ai Operei din Zagreb. (R.P.F. Iugoslavia), care întreprind un turneu în țara noastră.

În cadrul vizitei în țara noastră artiștii plastici indieni B. C. Sanyal și H. A. Gade au avut pînă acum întâlniri cu numeroși artiști plastici români, printre care sculptorul Boris Caragea, pictorii C. Baba, M. H. Maxy, Ciucureno, graficienii I. Ross, I. Cova, V. Kazar și au vizitat atelierul pictorului Ligia Macovei, Oaspeții indieni au vizitat de asemenea unele instituții de artă din Capitală, printre care: Uniunea artiștilor plastici, Institutul de arte plastice „N. Grigorescu”, școala populară de artă, unde s-au interesat de unele probleme ale artei noastre plastice. La Institutul de folclor ei au audiat din creațiile populare noastre înregistrate pe bandă de magnetofon. Artiștii indieni au vizitat cu interes Muzeul de Artă al R.P.R., Muzeul „Th. Aman”, colecția „B. Sălăneanu” și o serie de monumente istorice, precum și Combinatul Poligrafic Casa Scriitorilor „I. V. Stalin” și unele cartiere muncitorești ale Capitalei.

In aceste împrejurări, la 5 martie a.c., lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., i-a fost înmănată o scrisoare din partea președintelui S.U.A., D. Eisenhower. Intrucât această scrisoare este dedicată problemei dezarmării, ea a trezit un mare interes în lumea întreagă. Pretutindeni s-a pus imediat întrebarea: aduce ceva nou această scrisoare în poziția Statelor Unite?

Opinia publică a reținut desigur cuvintele președintelui Eisenhower care este de dorit „să se pună sub control primejdia nucleară”, ceea ce corespunde fără îndoială așteptărilor popoarelor. „Pornind de la presupunerea că sistemul nostru de inspecție aeriană și de rezestră va funcționa satisfăcător — scrie președintele — Statele Unite ar fi gata să elaboreze, împreună cu alte state, măsuri acceptabile și garantate pentru ca viitoarea producție de materiale fisionabile, indiferent unde, să nu mai fie folosită pentru completarea stocurilor de arme”. „Speranța mea finală — spune mai departe Eisenhower — este că pretutindeni în lume întreaga producție de materiale fisionabile va fi folosită exclusiv în scopuri pasnice”.

În continuare, președintele Eisenhower admite posibilitatea, „ca de a păm să se cadă de acord asupra unor măsuri cu caracter stabilizator, care să se refere la controlul și limitarea — cu garanțiile necesare — a principalelor tipuri de armament”. Din acest text se observă că Statele Unite continuă să pună pe primul plan crearea „garanțiilor”, adică a „sistemului de inspecție” ceea ce ar corespunde intrului precedentului poziții a Statelor Unite. Totodată din scrisoarea rezultă că planificarea efectivelor militare ale diferitelor țări și în primul rînd ale marilor puteri admisi în trecut de S.U.A. este trecut sub tăcere în prezent, deși tocmai o reducere a acestor efective ar ușura în chip simțitor bugetele militare și ar reda familiilor lor și muncii pasnice milioane de oameni.

Opinia publică din lumea întreagă așteaptă cu interes apropiată sesine a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care se deschide la 19 martie la Londra. În cadrul acestei sesiuni se va vedea mai clar în ce direcție se îndreaptă politica S.U.A. în problema dezarmării și care sînt metodele practice ale scrisorii președintelui Eisenhower.

„Dezvoltarea culturii în U.R.S.S. în cel de al 6-lea plan cincinal”

Conferința tovarășei A. G. Tukanova

Luni după-amiază, Ana Ghenadieva Tukanova, locțiitor al ministrului Culturii din R.S.F.S. Rusă, conducătoarea delegației femeilor din U.R.S.S. care ne vizitează țara cu prilejul zilei de 8 Martie, a conferențat la Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S., în fața unei numeroase asistențe, despre „Dezvoltarea culturii în U.R.S.S. în cel de-al 6-lea plan cincinal”.

Au fost de față tovarășii: Ion Paș, prim locțiitor al ministrului Culturii, O. Livezanu, președintele al Consiliului general A.R.L.U.S., Eugen Rodean, secretar al Consiliului general A.R.L.U.S., Ana Lungu, secretară a C.F.D.R., și alții.

Cuvîntul introductiv a fost rostit de tov. Ion Paș.

După ce a arătat principalele prevederi ale celui de-al 6-lea plan cincinal al U.R.S.S. în direcția creșterii producției industriale, agricole și a celorlalte ramuri ale economiei naționale a U.R.S.S., precum și a ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor sovietici, A. G. Tukanova a subliniat că noul plan cincinal sovietic prevede introducerea în linii generale a învățămîntului mediu de 10 ani în toate orașele și localitățile rurale. Se va lărgi considerabil rețeaua de învățămînt seral și fără frecvență. Un accent deosebit se pune pe problema politehnizării învățămîntului.

În cel de-al 6-lea plan cincinal — a spus vorbitoarea — numărul de specialiști care vor absorbi învățămîntul mediu și superior va crește considerabil. Vor fi pregătiți 4 milioane specialiști, adică tot atîția cîtă ai fost pregătiți în ultimii 10 ani.

A. G. Tukanova a arătat în continuare că această creștere considerabilă a nivelului de pregătire culturală a poporului sovietic va fi paralelă cu creșterea rețelei de instituții de artă și cultură.

În momentul de față — a spus A. G. Tukanova — întregul nostru popor este cuprins de o singură dorință, de un singur elan, de a îndeplini cît mai bine și cît mai repede hotărârile și Directivele celui de-al XX-lea Congres al partidului.

A. G. Tukanova a subliniat dezvoltarea continuă a relațiilor U.R.S.S. cu celelalte țări. În ultimul an, peste 2.000 de delegați din U.R.S.S. au plecat în străinătate numai pe linia Ministerului Culturii, în afară de delegațiile care au plecat pe linia organizațiilor sportive, a V.O.K.S.-ului etc. De asemenea, un mare număr de delegați din alte țări au vizitat U.R.S.S. Noi primim cu inima deschisă — a spus vorbitoarea — pe toți cei care doresc să ne viziteze țara și să acceptăm cu dragoste și recunoștință să plecăm în ale țării, pentru a cunoaște realizările prețioase ale celorlalte popoare.

În acest sens, A. G. Tukanova a subliniat contribuția deosebită pe care o aduce A.R.L.U.S.-ul la întărirea cunoașterii reciproce și a prieteniei dintre poporul român și poporul sovietic.

Poporul sovietic — a spus în încheiere A. G. Tukanova — dorește fierbinte pacea dorită să muncească, alături de toate popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, pentru progresul culturii și al civilizației.

Conferința a fost călduros aplaudată.

A urmat un program artistic. (Agerpres)

Intîlniri ale membrilor delegației sovietice cu femei din Capitală

Luni seara, în sala Teatrului C.F.R. Ghileșii, numeroase femei din raioanele „Grivița Rosie” și „Gh. Gheorghiu-Dej” s-au întâlnit cu Liubov Kosmodemienskaja, membră a delegației de femei din U.R.S.S., care a participat în Capitală la sărbătorirea Zilei internaționale a femeii.

Cunoscuta luptătoare pentru pace a fost primită cu multă căldură. Ea a vorbit despre vizita sa în țara noastră, despre impresia deosebită pe care i-a avut-o succesele obținute de poporul nostru „Pretutindeni pe unde am fost — a spus vorbitoarea — am văzut fețele bucurăse, ferice, ale surorilor noastre. Noi, femeile sovietice, înțelegem foarte bine această bucurie. Este bucuria unei vieți libere, trăite în pace. Pentru această viață noi, femeile sovietice, am dat multe fiu care și-au dăruit viața pentru ca lumea să trăiască în pace. Pentru cauza păcii și fericirii poporului nostru și-au jertfit viața și copiii mei, Zoia și Sura. Eu, ca și toate mamele sovietice, mi-am crescut copiii să fie fericiți. Fasciștii au omorît-o pe Zoia, dar numele ei a strălucit lumea întreagă. Erosimul și a devenit un simbol. Zoia trăiește în inima a milioane de tineri. Am jurat că atîta timp cît voi trăi să lupt pentru fericirea copiilor. Copiii sînt pretutindeni copii și noi mamele trebuie să luptăm pentru viitorul lor luminos.

Participantele la intîlnirea cu cunoscuta luptătoare pentru pace din U.R.S.S. au manifestat îndelung pentru prietenia dintre femeile din țara noastră și din Uniunea Sovietică.

S. S. Ghilevskaia, membră a Comitetului antifascist al femeii sovietice, s-a întâlnit luni seara la Combinatul Casa Științei „I. V. Stalin” cu redactorii al revistei „Femeia”, „Săteanca” și „Femeia în Republica Populară Romînă”.

Intîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de căldă prietenie. (Agerpres)

Vizitele delegațiilor de femei de peste hotare

Delegațiile de femei de peste hotare, care se află în țară la invitația Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R., au vizitat luni dimineața gospodăria agricolă colectivă „Flamura Rosie” din comuna Soldanu, regiunea București.

După ce au vizitat gospodăria, Eroul Muncii Socialiste M. L. Iordan, brigadieră în colhozul „Molotov”, raionul Tiraspol, M. M. Gurmeza, brigadieră în colhozul „Jdanov”, raionul Bălți, și E. S. Poberejnik, președinta colhozului „Hrușciov”, raionul Laza, membre ale delegației de femei din R.S.S. Moldovenească, au împărțit colectivizatorilor, întovărășitorilor și țărănilor muncitorilor cu gospodării individuale din comună și altor invitații la intîlnire din experiența lor în cultivarea pămîntului. Alîge Măhmudova, membră a delegației de femei din R. P. Bulgaria, a vorbit despre munca sa de brigadieră murgătoare fruntașă, Boros Gaborne, președinta organizației Ufudu din județul Bekes, membră a delegației de femei din R. P. Ungară, a înfățișat celor de față aspecte din munca și realizările colectivizatorilor maghiari. (Agerpres)

Amunirea activului de partid al P. C. din Danemarca

COPENHAGA 12 (Agerpres). TASS. La Copenhaga a avut loc adunarea activului de partid al Partidului Comunist din Danemarca la care au luat cuvîntul Axel Larsen, președintele Partidului Comunist din Danemarca, și Ib Norlund, secretar al Comitetului Central al partidului, care au prezentat rapoartele cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Edițarea în R. P. Bulgaria și Franța a documentelor Congresului

SOFIA 12 (Agerpres). A.T.B. Ediția Partidului Comunist din Bulgaria a tipărit o broșură care cuprinde rezoluțiile, directivele și hotărârile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Broșura a apărut într-un tiraj de 100.000 de exemplare.

Acord între R. P. F. Iugoslavia și R. F. Germană asupra reglementării problemei datorilor

BONN 11 (Agerpres). — TASS. La 10 martie a fost încheiat între R.P.F. Iugoslavia și R.F. Germană un acord asupra reglementării problemei datorilor Germaniei occidentale față de Iugoslavia.

În conformitate cu acest acord, guvernul Republicii Federale Germane și-a luat obligația de a plăti Iugoslavia și de a compensa prin livrări de mărfuri datorata sa în suma totală de 300 de milioane mărci în contul stingerii datorilor germane dinaintea războiului, precum și drept compensație pentru munca purtată de muncitorii iugoslavi în Germania hitleristă în timpul celui de-al doilea război mondial.

Semnarea acestui acord a fost precedată de tratative îndelungate care au fost întrerupte în repetate rînduri. Inițial, guvernul Iugoslavia și-a cerut plata sumei de 400 milioane mărci. Refuzînd să plătească această sumă, guvernul Republicii Federale Germane s-a declarat în cele din urmă de acord cu o soluție de compromis. Pe baza acordului recent semnat, Republica Federală Iugoslavia s-a obligat să plătească Iugoslavia suma de 60 milioane mărci în decurs de cinci ani, iar pentru restul de 240 milioane s-a obligat să livreze mărfuri. Livrările de mărfuri germane se vor face pe baza acestui acord sub forma unui imprumut în mărfuri pe termen de 99 de ani.

Creșterea rapidă a șomajului în industria de automobile din S. U. A.

NEW YORK 12 (Agerpres). — La Detroit și în alte centre ale industriei de automobile din S.U.A. crește rapid șomajul provocat de restrîngerea producției în industria de automobile în ultimele luni.

Potriviți unor date oficiale, numărul șomerilor în regiunea Detroit a fost la 15 februarie de 100.000, sporind cu 40.000 în cursul unei singure luni.

Amunirea activului de partid al P. C. din Danemarca

COPENHAGA 12 (Agerpres). TASS. La Copenhaga a avut loc adunarea activului de partid al Partidului Comunist din Danemarca la care au luat cuvîntul Axel Larsen, președintele Partidului Comunist din Danemarca, și Ib Norlund, secretar al Comitetului Central al partidului, care au prezentat rapoartele cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Edițarea în R. P. Bulgaria și Franța a documentelor Congresului

SOFIA 12 (Agerpres). A.T.B. Ediția Partidului Comunist din Bulgaria a tipărit o broșură care cuprinde rezoluțiile, directivele și hotărârile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Broșura a apărut într-un tiraj de 100.000 de exemplare.

Acord între R. P. F. Iugoslavia și R. F. Germană asupra reglementării problemei datorilor

BONN 11 (Agerpres). — TASS. La 10 martie a fost încheiat între R.P.F. Iugoslavia și R.F. Germană un acord asupra reglementării problemei datorilor Germaniei occidentale față de Iugoslavia.

S-a modificat poziția S. U. A. în problema dezarmării?

Problema dezarmării este, fără îndoială, cea mai vitală și mai urgentă dintre problemele internaționale aflate la ordinea zilei. Aceasta nu numai pentru că niciodată nu a apăsat asupra omenirii o primejdie mai mare decît aceea creată de actuala cursă a înarmărilor și îndeosebi de cursa armelor atomice și cu hidrogen — dar și pentru motivul că actuala cursă a înarmărilor aruncă asupra popoarelor poveri insuportabile.

Popoarele din lumea întreagă cer cu stăruință crescîndă încetarea cursei înarmărilor, înzestrarea armelor de distrugere în masă, alocarea fondurilor uriașe care se cheltuiesc astăzi pentru înarmare operi de construcție pasnică. Exprimînd această cerință imperioasă a popoarelor, Consiliul Mondial al Păcii a lansat o campanie mondială pentru reducerea armamentelor și interzicerea armelor nucleare, campanie care are un uriaș răsănit în toate țările lumii. Această revendicare este îndeplinită și de asociații organelor de partid și persoane aparținînd unor cercuri cu mult mai largi cît decît rîndurile uriașe mișcări mondiale pentru pace.

La 10 februarie, parlamentul japonez a adoptat în unanimitate o rezoluție cerînd să se pună capăt exporturilor atomice pe care le-au anunțat Statele Unite pentru primăvara a.c. — aceasta în Pacific. Se știe că pentru atingerea aceluiași obiectiv luptă opinia publică din țări ca India, Indonezia, Birmania etc. Și în țările Europei occidentale și îndeosebi în Franța și Italia Anglia și țările nordice mișcarea pentru interzicerea armelor atomice și încetarea cursei înarmărilor este foarte puternică.

Un mare rol în lupta pentru dezarmare l-a jucat și-Ioacă după cum se știe Uniunea Sovietică. În comisia pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite, delegația sovietică a prezentat încă de la 10 mai 1955 binecunoscutele ei propuneri care făceau pași mari în împlinirea pozițiilor pe care se situaseră pînă atunci puterile occidentale. Opinia publică mondială se aștepta ca, după acest gest al Uniunii Sovietice, problema

dezarmării să se îndrepte rapid către definitivă ei rezolvare.

Se știe însă că din păcate, nu s-a împlinit așa în comisia și subcomitetul comisiei O.N.U. pentru dezarmare, precum și în Adunarea Generală a O.N.U. reprezentanții puterilor occidentale ralinindu-se reprezentantului Statelor Unite în loc să răspundă inițiativii sovietice în mod pozitiv, au început să dea înapoi de la propriile poziții anterioare de care se apropiau atît de mult delegația sovietică. Ca prin minune delegatul american a încetat să vorbească despre reducerea forțelor armate și despre interzicerea armelor atomice și și-a concentrat exclusiv asupra așa-zisei propuneri a „ceruții deschis” prezentate de președintele Eisenhower la conferința din Iulie 1955 de la Geneva cu privire la crearea unui sistem de fotografii din avion a teritoriului celorlalte țări fără a se preciza măcar vreo măsură concretă prin care acest „sistem de inspecție” să servească reducerii înarmărilor. Era vorba, cu alte cuvinte, despre un control de dragul controlului, fără nici o legătură cu reducerea înarmărilor și care nu ar putea duce de fapt decît la intensificarea înarmărilor, la sporirea poverilor care apăsă asupra popoarelor, la accentuarea primejdiei de război care amenință omenirea.

Poziția pe care s-au situat delegații Statelor Unite în problema dezarmării au făcut pe unii comentatori, ca de pildă, Charles Bolt, diplomat american, fost consilier al reprezentantului S.U.A. în Comisia O.N.U. pentru dezarmare să declare: „Guvernul Statelor Unite a renunțat, probabil, la ideea dezarmării”. Într-un timp, în S.U.A., persoane conducătoare, aparținînd îndeosebi cercurilor diplomatice și militare, făceau declarații destinate în chip vizibil să arate și nicicum să modereze cursa înarmărilor.

Dar lucrurile nu puteau să se desfașoare la înfîniș și fără pierdici în această direcție. După cum se știe U.R.S.S. împreună cu țările de democrație populară din Europa, fără să se lase descurajate de atitudinea rigidă a

Occidentului și îndeosebi a S.U.A., au continuat să lupte pentru dezarmare. Ele și-au însoțit declarațiile cu fapte concrete, luînd măsuri de reducere a efectivelor lor militare și a cheltuielilor militare din bugetele lor de stat. O puternică impresie a produs faptul că Uniunea Sovietică s-a declarat gata să renunțe, în condiții de reciprocitate din partea celorlalte state, la experiențele cu arme atomice și hidrogenice.

În presă și apoi în parlamente, critica pozițiilor occidentale a început să devină tot mai vie. La jumătatea lunii februarie, în parlament, guvernul englez i s-a pus în mod făcînd de către un deputat laborist următoarea întrebare: „La drept vorbind, de ce guvernul englez consideră oare inacceptabilă propunerea sovietică (în problema dezarmării — N.R.) cînd de fapt, Uniunea Sovietică nu cere decît acceptarea propunerii engleze?” Într-un timp în Franța, în urma alegerilor din 2 ianuarie 1956 care au adus un mare succes partidelor de stînga ogîndind cu putere voința de pace a poporului, avea loc schimbarea guvernului. Noul guvern a adoptat o poziție nouă în problema dezarmării. Primul ministru Mollet și ministrul de Externe Pinneau au declarat că Franța va acorda prioritate dezarmării o importanță primordialis. Pineau a precizat că reprezentantul francez în Comisia O.N.U. pentru dezarmare, Jules Moch va prezenta un nou plan francez de dezarmare care după cum a spus Pinneau, îmbină propunerile americane și sovietice anterioare și urmărește să concilieze punctele de vedere ale Angliei, S.U.A. și U.R.S.S.” Acest plan se va conduce, după cum a declarat Jules Moch după formula nici dezarmare fără control și nici control fără dezarmare. Toate acestea arătau că răspunzînd cerințelor tot mai stăruitoare ale maselor unii oameni politici, făcînd parte din cercurile conducătoare din Occident încep să-și schimbe atitudinea în problema dezarmării și că Statele Unite, dacă se mențin pe cunoscuta lor poziție rigidă, riscă să rămînă izolate.

Amunirea activului de partid al P. C. din Danemarca

COPENHAGA 12 (Agerpres). TASS. La Copenhaga a avut loc adunarea activului de partid al Partidului Comunist din Danemarca la care au luat cuvîntul Axel Larsen, președintele Partidului Comunist din Danemarca, și Ib Norlund, secretar al Comitetului Central al partidului, care au prezentat rapoartele cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

